

आपदा कथितः पन्था इन्द्रियाणामसंयमः ।

तज्जयः संपदा मार्गो येनेष्टं तेन गम्यताम् ॥ ३५६ ॥

Man sagt, dass die Nichtzügelingung der Sinne der Weg zum Unglück, der Sieg über dieselben aber der Pfad zum Glücke sei: nun gehe des Weges, der dir gefällt.

आपदामापतन्तीनां हितो ऽप्यायाति हेतुताम् ।

मातृवद्वा हि वत्सस्य स्तम्भीभवति बन्धने ॥ ३५७ ॥

Auch der Gute kann die Ursache hereinbrechenden Unglücks werden: das Bein der Mutter wird ja zum Pfosten, an den das Kalb angebunden wird.

आपदि येनोपकृतं येन च हस्मितं दशामु विषमामु ।

अपकृत्य तयोर्हभयोः पुनरपि जातं नरं मन्ये ॥ ३५८ ॥

Ist ein Mann im Stande demjenigen, der im Unglück ihm ein Leid angethan, und demjenigen, der in schwierigen Lebenslagen über ihn gelacht hat, wieder ein Leid anzuthun, so ist er nach meiner Meinung zum zweiten Mal geboren.

आपद्युन्मार्गगमने कार्यकालात्ययेषु च ।

अपृष्टो ऽपि हितान्वेषी ब्रूयात्कल्याणभाषितम् ॥ ३५९ ॥

Im Unglück, beim Betreten falscher Wege, oder wenn Gefahr im Verzuge ist, soll derjenige, der Gutes bezweckt, auch ungefragt erspriessliche Worte reden.

आपन्नाशाय विबुधैः कर्तव्याः सुहृदो ऽमलाः ।

न तरत्यापदं कश्चिद्यो ऽत्र मित्रविवर्जितः ॥ ३६० ॥

Kluge sollen, damit Missgeschick fern bleibe, ehrliche Freunde sich zu erwerben suchen: Niemand kommt über das Missgeschick hinweg, der dabei der Freunde entbehrt.

आपातरमणीयानां संयोगानां प्रियैः सह ।

अपथ्यानामिवान्नानां परिणामो ऽतिदारुणः ॥ ३६१ ॥

Verbindungen mit Freunden, die am Anfange köstlich erscheinen, wie schädliche Speisen, führen wie diese zu einem schrecklichen Ende.

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ।

तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ ३६२ ॥

356) KĀN. 74 bei HAEB. S. 318. ad HIT. I, 23.

357) HIT. I, 26.

358) PAÑKĀT. I, 381. IV, 17. a. येनोपकृतं.
c. उपकृत्य.

359) KĀM. NĪTIS. 5, 28. HIT. II, 61. c. d.

कल्याणवचनं ब्रूयादपृष्टो ऽपि हितो नरः und

अपृष्टेनापि वक्तव्यं भृत्येन हितमिच्छता.

360) PAÑKĀT. II, 182.

361) HIT. IV, 73. c. अपथ्यानामिवास्वानां,
इवान्धानां. d. हि st. ऽति.

362) BHAG. 2, 70.